

Sygn. akt XII C 45/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Maria Prusinowska

Protokolant protokolant sądowy Justyna Wojciechowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2018 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa R. K. (1) PESEL (...)

przeciwko D. K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. Pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy- ugodę z dnia 17 kwietnia 2003 r. zawartą przed Sądem Rejonowym w P. w sprawie R (...) zaopatrzoną w klauzulę wykonalności z dnia 28 kwietnia 2003 r. w całości,
2. Pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy- ugodę z dnia 15 kwietnia 2003 r. zawartą przed Sądem Rejonowym w P. w sprawie R (...)w zakresie punktu 1 zaopatrzoną w klauzulę wykonalności z dnia 28 kwietnia 2003 r. w części, to jest co do należności głównej za okres od 1 kwietnia 2003 r. do dnia 7 sierpnia 2009 r.
3. W pozostałym zakresie powództwo oddała,
4. Kosztami postępowania obciąża pozwaną i z tego tytułu zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5 417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Maria Prusinowska

Sygn. akt XII C 45/17

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2016 r. powód R. K. (2) wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – ugody sądowej z dnia 17 kwietnia 2003 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział(...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. Nadto powód wniósł o pozbawienie w części wykonalności tytułu wykonawczego – ugody sądowej z dnia 15 kwietnia 2003 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 7 sierpnia 2009 r. Powód wniósł również o udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku pozwanej przeciwko powodowi przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. T. O. pod sygnaturą Kmp (...) do czasu prawomocnego zakończenia postępowania oraz o zwolnienie go od kosztów procesu, to jest opłaty sądowej od pozwu. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwana prowadzi egzekucję na podstawie dwóch tytułów wykonawczych to jest:

a. ugody sądowej z dnia 17 kwietnia 2003 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r.

b. ugody sądowej z dnia 15 kwietnia 2003 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r.

Na mocy ugody z dnia 17 kwietnia 2003 r. powód zobowiązał się zapłacić na rzecz pozwanej kwotę 15 000 zł tytułem zaległych alimentów za okres od dnia 1 grudnia 2000 r. do dnia 30 listopada 2002 r. Na mocy zaś ugody sądowej z dnia 15 kwietnia 2003 r. powód zobowiązał się zapłacić pozwanej kwotę 7200 zł tytułem zaległych alimentów za okres od dnia 1 grudnia 2002 r. do dnia 31 marca 2003 r. oraz alimenty bieżące w wysokości 1800 zł za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r.

W ocenie powoda jego zobowiązanie wygasło, bowiem zapłacił pozwanej 168 000 zł, mimo to pozwana nie poinformowała o powyższym komornika prowadzącego egzekucję, co stało się podstawą naliczenia odsetek ustawowych oraz kosztów komorniczych.

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy (...) w P. ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 151 800 zł i przekazał sprawę tutejszemu sądowi jako właściwemu miejscowo i rzeczowo (k. 20).

Postanowieniem z dnia 2 marca 2017 r. referendarz sądowy zwolnił powoda od kosztów sądowych w zakresie opłaty od pozwu (k. 23).

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy udzielił powodowi zabezpieczenia w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku wierzycielki D. K. przeciwko dłużnikowi R. K. (2) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. T. O. pod sygnaturą Kmp (...) do kwoty 105 000 zł do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania. W pozostałym zakresie Sąd wniosek oddalił (k. 26-28).

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła pozwana w dniu 15 maja 2017 r. Zażalenie zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w P. w dniu

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 maja 2017 r. pozwana D. K. wniosła o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska zaprzeczyła, by otrzymała od powoda kwoty wskazane w dowodach wpłaty, pokwitowaniach i potwierdzeniach. Przyznała, że podpisy pozwanej oraz jej matki A. K. na owych dokumentach zostały przez nie nakreślone, ale nie stanowi to potwierdzenia dla złożonych na tychże dokumentach oświadczeń. Pozwana wskazała, że pokwitowania i dowody wpłaty, na które powołuje się powód został sfalszowane. (k. 54-57)

Do końca postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Na mocy ugody sądowej pomiędzy powodem, a A. K. z dnia 17 kwietnia 2003r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. powód zobowiązał się zapłacić na rzecz pozwanej kwotę 15 000 zł tytułem zaległych alimentów za okres od dnia 1 grudnia 2000 r. do dnia 30 listopada 2002 r. Zaś na mocy ugody sądowej zawartej między tymi samymi stronami dnia 15 kwietnia 2003 r. przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. powód zobowiązał się zapłacić pozwanej kwotę 7200 zł tytułem zaległych alimentów za okres od dnia 1 grudnia 2002 r. do dnia 31 marca 2003 r. w trzech jednakowych ratach po 2400 zł każda, przy czym pierwsza rata płatna do dnia 30 kwietnia 2003 r., druga rata płatna do dnia 30 maja 2003 r. i trzecia rata płatna do dnia 30 czerwca 2003 r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej z rat oraz

alimenty bieżące w wysokości 1800 zł za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r., płatne z góry do dnia 15 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia a płatności którekolwiek z rat do rąk matki pozwanej- A. K.

Okoliczności bezsporne

W dniu 23 maja 2003 r. powód przekazał A. K., ówczesnej przedstawicielce ustawowej pozwanej kwotę 42 000 zł z tytułu przyznanych alimentów na rzecz małoletniej córki za rok 2003. W dniu 21 kwietnia 2004 r. powód przekazał A. K. kwotę 21 000 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniej córki za rok 2004. W dniu 24 czerwca 2005 r. A. K. pokwitowała odbiór kwoty 23 000 zł z tytułu alimentów na rzecz pozwanej za rok 2005. Za rok 2006 powód przekazał pozwanej 27 000 zł (w dniu 18 lipca 2006 r.), za rok 2007 25 000 zł (w dniu 28 marca 2007 r.), za rok 2008 20 000 zł (w dniu 21 maja 2008 r.) i za rok 2009 10 000 zł (w dniu 18 marca 2009 r.) z tytułu alimentów.

Dowód: potwierdzenia i pokwitowania wpłat- k. 153,

Dnia 7 października 2004 r. pozwana reprezentowana przez fachowego pełnomocnika wniosła o wszczęcie egzekucji na podstawie ww. tytułów wykonawczych co do zaległych alimentów w kwocie 7200 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2400 zł od dnia 2 maja 2003r., od kwoty 2400 zł od dnia 1 czerwca 2003 r. i od kwoty 2400 zł od dnia 1 lipca 2003 r., a ponadto zaległych alimentów w kwocie 30 600 zł z ustawowymi odsetkami od każdej zaległej raty oraz co do alimentów bieżących w kwocie 1800 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 października 2004 r. W dniu 25 września 2009 r. pozwana zrzekła się alimentów bieżących za okres od dnia 8 września 2009 r. z uwagi na zawarcie związku małżeńskiego. Pismem z dnia 28 lipca 2015 r. pozwana wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego i zwrot obu tytułów wykonawczych. Wierzycielce D. K. tytułem odsetek od alimentów przekazano łącznie kwotę 39 480,85 zł.

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. W.. K. Ł. o sygnaturze Kmp (...), pismo Komornika Sądowego K. Ł. z dnia 20 kwietnia 2018 r. – k. 155,

Powód złożył do Sądu Rejonowego (...) w P. pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności ww. ugód. Postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy (...) w Poznaniu w sprawie II C (...) udzielił powodowi zabezpieczenia jego roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku wierzycielki D. K. przeciwko dłużnikowi R. K. (2) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) W.. pod sygnaturą Kmp (...) do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania. Podstawą rozstrzygnięcia było, zdaniem Sądu, uprawdopodobnienie istnienia przesłanek z art. 840 § 1 pkt 2 kpc. W dniu 10 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy zawiesił postępowanie na podstawie art. 178 kpc.

W dniu 17 grudnia 2015 r. pozwana ponownie złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego ugody sądowej z dnia 15 kwietnia 2003r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. Pozwana domagała się wyegzekwowania roszczeń alimentacyjnych w wysokości 237 600 zł tytułem alimentów zaległych za okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz alimentów bieżących poczynszyszy za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. wraz z odsetkami. Sprawa toczy się u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w Poznaniu T. O. pod sygnaturą Kmp (...).

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy (...) w P. w sprawie II C (...) udzielił powodowi zabezpieczenia jego roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego z wniosku wierzycielki D. K. przeciwko dłużnikowi R. K. (2) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. T. O. pod sygnaturą Kmp (...) do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania.

W dniu 12 października 2016 r. postępowanie w sprawie II C (...) zostało umorzone z uwagi na brak wniosku o podjęcie postępowania.

Dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy II C (...) Sądu Rejonowego (...) w P. oraz aktach Kmp (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. T. O.

W sprawie Kmp (...) na rzecz wierzycielki przekazano łącznie 28 754,90 zł, która to kwota została zaliczona na odsetki.

Dowód: pismo Komornika Sądowego T. O. z dnia 24 kwietnia 2018 r. – k. 157,

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie następujących dowodów:

dokumentów urzędowych, jak i prywatnych, tj.: nakazu zapłaty z dnia 8 lipca 2011 r. wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygnaturze II Nc(...) k. 101, postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 września 2011 r. – k. 102, umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 września 2013 r. wraz z załącznikami – k. 199- 208 akt, jak również dokumentów znajdujących się w aktach postępowania egzekucyjnego o sygn. KM (...)

Dokumenty urzędowe zgromadzone w aktach niniejszego postępowania uznano za wiarygodne w całości. Zostały sporządzone w odpowiedniej formie przez uprawnione do tego organy i w ramach ich kompetencji (zgodnie z treścią art. 244 § 1 k.p.c., dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone). ***Dokumenty prywatne*** (zgodnie z treścią art. 245 k.p.c., dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie) zostały uznane również jako wiarygodne. Strony nie kwestionowały ich treści i autentyczności oraz nie znaleziono podstaw, aby podważać ich moc dowodową i wiarygodność z urzędu. Stąd stały się podstawą powyższych ustaleń.

Autentyczność dokumentów urzędowych, jak również prawdziwość treści dokumentów urzędowych nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania w oparciu o treść art. 232 k.p.c. w zw. z art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c., a i Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby uczynić to z urzędu. Tym samym okazały się one istotne dla potrzeb rozstrzygnięcia tego sporu.

Fakt, iż żadna ze stron nie zakwestionowała skutecznie treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwolił na potraktowanie tych kopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Pozwana kwestionowała autentyczność dokumentów w postaci pokwitowań i dowodów wpłat alimentów za lata 2003 -2009, jednakże nie przedstawiła na tę okoliczność dostatecznie przekonujących dowodów, o czym szerzej będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Sąd uznał za częściowo wiarygodne zeznania świadka A. K., a także pozwanej D. K., a mianowicie w części, w której spójne były z treścią pozostałych dowodów, a zwłaszcza dokumentów zgromadzonych w sprawie oraz sprawach II C (...) Sądu Rejonowego (...)w P., a także Kmp (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. T. O. i Kmp (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. W.. K. Ł.. Niezrozumiałym dla czego świadek, a następnie pozwana mając podejrzenie, że powód dokonał sfalszowania dokumentów w postaci pokwitowań i dowodów wpłat alimentów nie zawiadomiły o tym organów ścigania, tym bardziej, iż wiedzę o istnieniu tych dokumentów i posługiwaniu się nimi przez powoda posiadały od 2015. Zarówno pozwana, jak i świadek musiały mieć świadomość wagi tych dokumentów, zatem tym bardziej winny dążyć do podważenia ich wiarygodności. Tym bardziej, iż przedstawiały w swoich zeznaniach powoda jako osobę, która już raz dopuściła się sfalszowania dokumentu. Zeznania powoda Sąd uznał za przydatne w zakresie, w jakim potwierdził on uiszczenie na rzecz pozwanej kwot wskazanych na pokwitowaniach i dowodach wpłaty.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części.

Zgodnie z treścią art. 840 § 1 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1)przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2)po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Powód w przedmiotowej sprawie domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej z dnia 17 kwietnia 2003 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. oraz ugody sądowej z dnia 15 kwietnia 2003 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. wskazując, że jego zobowiązanie wygasło, bowiem zapłacił pozwanej 168 000 zł i opierając swoje roszczenie o treść art. 840 § 1 pkt 2 kpc. Powód na okoliczność dokonania wpłat przedłożył dokumenty w postaci pokwitowań i dowodów wpłat podpisanych przez A. K. i sama powódkę.

Pozwana natomiast twierdziła, że powód dokonał sfalszowania powyższych dokumentów oraz że nigdy nie zapłacił powódce, ani jej przedstawicielce ustawowej kwot tam figurujących.

Pozwana była zobowiązana wykazać na mocy ciążącego na niej obowiązku wynikającego z art. 6 kc w związku z art. 232 kpc, że dokumenty przedłożone przez powoda zostały przez niego przerobione. Zdaniem Sądu pozwana obowiązkowi temu nie sprostała. Pozwana na poparcie swoich twierdzeń zaoferowała dowody w postaci zeznań świadka A. K., zeznań własnych w charakterze strony, a także dokumenty w postaci kartek podpisanych przez matkę powódki A. K. in blanco na dowód tego, że w małżeństwie rodziców pozwanej istniała praktyka przechowywania tego typu kartek i wykorzystywania ich do różnych celów. Pozwana twierdziła, że powód naniósł na uprzednio podpisaną kartkę treść, z której wynikało, że zapłacił A. K. różne kwoty tytułem alimentów za lata 2003 do 2005. Pozwana jednakże okoliczności tej nie udowodniła. Sam fakt, że w domu rodziców pozwanej istniała praktyka przechowywania tego typu kartek nie oznacza, że zostały one wykorzystane przez powoda do sfalszowania pokwitowań. Zdaniem Sądu pozwana winna złożyć w tym zakresie wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność tego, czy na pokwitowania w pierwszej kolejności naniesiono podpis czy treść. Pozwana, mimo, iż była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika takiego wniosku nie zaoferowała. Jak wynika bowiem z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2018 r., I CSK 699/17, opubl. przepis art. 232 zd. 2 kpc stanowi wyjątek od zasady kontradyktoryjności, a więc dopuszczenie przez sąd dowodu z urzędu może nastąpić jedynie wtedy, gdy nie ma innej możliwości doprowadzenia do właściwego rozstrzygnięcia sprawy. Jest to prawo sądu, a nie obowiązek i skorzystanie z tego uprawnienia uzależnione jest od oceny sytuacji procesowej danej sprawy, natomiast nie może być wynikiem nieskorzystania ze środków procesowych przez stronę, zwłaszcza gdy o konieczności udowodnienia swoich twierdzeń została pouczona, a także nie istniały żadne obiektywne przyczyny, które uniemożliwiły stronie zgłoszenie stosownego środka dowodowego. Artykuł 232 zd. 2 KPC nie może być interpretowany w oderwaniu od zdania pierwszego tego przepisu. Przeprowadzenie dowodu przez sąd z urzędu z reguły jest korzystne dla jednej ze stron, co może prowadzić do naruszenia zasady równości, a przede wszystkim do podważenia zaufania do sądu. Dopuszczenie z urzędu dowodu niewskazanego przez stronę jest obowiązkiem sądu, jeżeli wymaga tego interes publiczny. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności, które uzasadniałyby dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa z urzędu. Pozwana była bowiem reprezentowana przez fachowego pełnomocnika zatem winna mieć świadomość środków dowodowych, które mogą służyć udowodnieniu stawianej przez siebie tezy. Pozwana nie wyjaśniła również w przekonujący sposób w jaki sposób powód wszedł w posiadanie dalszych dowodów wpłaty alimentów. Pozwana wskazała, że dowody wpłaty pochodzą z okresu kiedy budowała ona dom i kwitowała odbiór materiałów budowlanych. Pozwana nie wyjaśniła, w jaki sposób powód sfalszował owe dokumenty tak, by zawierały one pokwitowanie wpłat z tytułu alimentów. Ponadto z zeznań pozwanej wynika ponadto, że po uzyskaniu przez nią pełnoletności jej relacje z powodem były na tyle poprawne, że zleciła mu nadzorowanie budowy jej domu.

W związku z powyższym Sąd uznał, że powód zapłacił pozwanej alimenty za lata 2003 do sierpnia 2009 r. Sąd wskazuje, że zaległość alimentacyjna powoda za okres od dnia 1 grudnia 2000 r. do dnia 30 listopada 2002 r. wynosiła 15 000 zł zgodnie z treścią ugody sądowej pomiędzy powodem, a A. K. z dnia 17 kwietnia 2003r. zawartą przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...). Zaległość alimentacyjna za okres od dnia 1 grudnia 2002 r. do dnia 31 marca 2003 r. wynosiła 7200 zł a od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. 16 200 zł zgodnie z treścią ugody zawartej między tymi samymi stronami dnia 15 kwietnia 2003 r. przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...). Od dnia 1 kwietnia 2003 r. powód był zobowiązany uiszczać alimenty bieżące w wysokości 1800 zł za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r., płatne z góry do dnia 15 każdego miesiąca. Łącznie zatem należne pozwanej alimenty za okres od 1 grudnia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. wynosiły 38 400 zł. Powód zapłacił pozwanej w dniu 23 maja 2003 r. kwotę 42 000 zł z tytułu przyznanych alimentów na rzecz małoletniej córki za rok 2003. W związku z tym powstała nadpłata w wysokości 3600 zł za wskazany powyżej okres. Należność za rok 2004 wynosiła 21 600 zł. Powód wpłacił pozwanej w dniu 21 kwietnia 2004 r. kwotę 21 000 zł, zatem o 600 zł za mało. Jednakże z uwagi na istniejącą nadpłatę za rok 2003 nie można uznać, że powód posiada zadłużenie za rok 2004. Wprawdzie powód zapłacił dopiero w dniu 21 kwietnia 2004 r. i w związku z tym należne są wierzycielce odsetki za opóźnienie w płatności czterech rat, jednakże wynoszą one 124,44 zł. Po ich odliczeniu powodowi pozostaje nadal nadpłata w kwocie 3 475,56 zł. Alimenty za rok 2005 wynosiły 21 000 zł, zaś powód w dniu 24 czerwca 2005 r. zapłacił kwotę 23 000 zł. Analogicznie powód zapłacił alimenty za miesiące od stycznia do czerwca 2005 r. z opóźnieniem, zatem odsetki za opóźnienie za ten okres wynoszą 338,86 zł. Nadpłata za rok 2005 wynosi zatem 1061,14 zł. Alimenty za rok 2006 wyniosły również 21 000 zł. Powód zapłacił w dniu 18 lipca 2005 r. kwotę 27 000 zł, a odsetki za opóźnienie za okres od stycznia do lipca 2005 r. wyniosły 372,04 zł. Powód nadpłacił zatem alimenty za rok 2006 kwotą 5627,96 zł. Za rok 2007 powód w dniu 28 marca 2007 r. zapłacił 25 000 zł, odsetki za opóźnienie wyniosły 71,45 zł, zatem nadpłata wynosiła 3 328,55 zł. Należne za rok 2008 alimenty wyniosły 21 000 zł, zaś powód zapłacił w dniu 21 maja 2008 r. kwotę 20 000 zł. Odsetki za opóźnienie w płatności wynoszą 188,33 zł. Za rok 2009 powód zapłacił pozwanej 10 000 zł, przy wysokości świadczenia wynoszącej 21 000 zł. Ze względu jednak na nadpłatę za lata poprzednie, która do sierpnia 2009 r. wyniosła 11 704,88 zł uznać należy, że do sierpnia 2009 r. powód zrealizowała swoje zobowiązanie alimentacyjne wobec pozwanej wynikające z ww. ugód sądowych. W związku z powyższym powództwo okazało się zasadne i Sąd pozbawił w całości wykonalności tytułu wykonawczego – ugodę sądową z dnia 17 kwietnia 2003 r. zawartą przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. oraz w części w zakresie punktu 1 tytuł wykonawczy w postaci ugody sądowej z dnia 15 kwietnia 2003 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w P., Wydział (...) w sprawie o sygnaturze akt (...) zaopatrzoną w klauzulę wykonalności w dniu 28 kwietnia 2003 r. za okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 7 sierpnia 2009 r. (punkt 1 i 2 wyroku).

Powództwo jednakże z art. 840 § 1 k.p.c. kieruje się przeciwko wykonalności tytułu egzekucyjnego. Może ono więc osiągnąć swój skutek jedynie w sytuacji, gdy wykonalność tytułu wykonawczego w ogóle istnieje. Wykonalność tytułu wykonawczego istnieje, jeżeli pozostaje on w dyspozycji wierzyciela i zachodzi potencjalna możliwość przeprowadzenia na jego podstawie egzekucji. Wykonalność tytułu wykonawczego gaśnie natomiast, gdy stwierdzone w nim świadczenie zostało w całości wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego. Z tego względu przyjmuje się, że powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, który został przymusowo zrealizowany, jest bezprzedmiotowe. Kieruje się ono przeciwko wykonalności tytułu wykonawczego, która nie istnieje. Dłużnik nie ma w tej sytuacji interesu prawnego w domaganiu się pozbawienia wykonalności, gdyż wyrok uwzględniający takie żądanie nie zapewniłby jemu żadnej ochrony prawnej (por.

E. W., P. powództwa dłużnika (powództwo opozycyjne), W. 1967, 17, F. Z., Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz, T. 1995, t. II, s. 260, H. P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część trzecia. Postępowanie egzekucyjne, W. 2006, s. 189 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1978 r., III CRN 310/77, LEX nr 8055, z dnia 17 listopada 1988 r., I CR 255/88, LEX nr 8929 oraz z dnia 4 kwietnia 2002 r., I PKN 197/01, Wokanda 2002/12, s. 27).

W tej kwestii wypowiedział się także wprost Sąd Najwyższy w postanowieniu

z dnia 30 maja 2014r. II CSK 679/13 podnosząc, iż powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego w całości lub w określonej jego części. Dłużnik traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia. Powództwo to jest więc niedopuszczalne w części, w której wykonalność tytułu wykonawczego wygasła na skutek jego zrealizowania. (publikacja LEX, L., (...) Art. 816 kpc nakazuje bowiem komornikowi zaznaczenie wyniku egzekucji na tytule oraz w przypadku skutecznej egzekucji pozostawienie tytułu wykonawczego w aktach, o czym orzekł także komornik w przedmiotowej sprawie.

Sąd ustalił, że w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. W.. K. Ł. o sygnaturze Kmp (...) wyegzekwowano i przekazano na rzecz wierzycielki D. K. kwotę 39 480,85 zł, którą zaliczono na odsetki. Natomiast w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) w P. T. O. pod sygnaturą Kmp (...) wierzycielce przekazano 28 754,90 zł, którą również zaliczono na poczet odsetek od zaległych alimentów. W tym zatem zakresie Sąd zobligowany był do oddalenia powództwa jako bezprzedmiotowego (punkt 3 wyroku).

W punkcie 4 wyroku orzeczono o kosztach postępowania w oparciu o art. 98 kpc oraz § §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie obciążając nimi w całości pozwaną jako stronę przegrywającą spór.

SSO Maria Prusinowska